

Inledningsord i morgonmässan 2024 09 04 i GA-kyrkan

Matteus 6:31-34 - evangeliet för kommande söndag som i Evangelieboken har temat Ett är nödvändigt, som i år handlar om Gudsriket och dess rättfärdighet (som det står i grundtexten).

Jag sitter i den stora lummiga stadsparken med mitt barnbarn. Vi har precis kommit ut från lekplatsen där vi gungat, klättrat och lekt titt-ut i den stora labyrinten. Nu sitter vi på en parkbänk och är helt fascinerade av duvorna som bygger ett bo alldeles ovanför oss. Om och om igen flyger de fram och tillbaka med små träkvistar för att träckla ihop ett bo. Och om några veckor flyger de med mat, om och om igen, ihärdigt, metodiskt, timme efter timme.

Och så frågar barnbarnet mig hur fåglarna kan veta allt de ska göra, hur de kan veta var boet ska byggas, att det håller, hur ett bo ska se ut, och att de snart ska få ungar, och vilken sorts mat fågelungarna vill ha.

För en stund, dock inte så lång, blev jag mållös – för jag tänkte samtidigt på de där fåglarna som Jesus hänvisar till i Bergspredikan, när han säger: *Se på himmelens fåglar, de sår inte, skördar inte och samlar inte i lador, men er himmelske fader föder dem.*

Barnbarnet har vant sig vid att farfar ibland måste tänka litet innan han besvarar frågor – särskilt när det är satsradade och komplexa frågor. Därför fick jag några sekunder innan otåligheten började visa sig i telnings ben och armar, och jag riktigt kände hur frågan om glass skulle tas upp efter denna inledning, som mycket väl kunde planerats leda just till glass!

Mitt svar blev att t ex Jesus menar att allt liv av sig självt, naturligt gör det som behövs för att upprätthålla livet, nämligen bygger bo, skapar trygghet och ordnar mat. Det är på grund av Gud, livet självt i oss som gör allt detta sade jag, och tänkte på Creatio Continua, den pågående skapelsen, utan att använda de latinska eller till svenska översatta teologiska begreppen.

- Men, hörde jag barnbarnet säga, hur vet fåglarna att de inte ska samla ihop för mycket, och lägga allt i en jättestor hög? Varför gör de inte som vi människor?

- Ja, du, svarade jag – vi kanske skulle bli litet mer som fåglarna, och visst var det så att du sade att du kände dig som en fågel som flög högt och fritt när vi gungade, avslutade jag och började gå mot glasskiosken, för att köpa GB Sandwich som ju känns mindre och mindre för varje år.

Psalm 288